והויצא עליה שם רע ואמר את האשה
הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה
בתולים ולקח אבי הנער ואמה והוציאו את
בתולי הנער אל זקני העיר השערה ואמר
אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש
הזה לאשה וישנאה והנה הוא שם עלילות
דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים
ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני
העיר ולקחו זקני העיר ההוא את האיש
ויסרו אתו וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי
הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל
ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו
ואם אמת היה הדבר לא נמצאו בתולים
לנערה והוציאו את הנער אל פתח בית אביה
וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה
נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע
מקרבך כי ימצא איש שכב עם אשה
בעלת בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם
האשה והאשה ובערת הרע מישראל
כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש ומצאה
איש בעיר ושכב עמה והוצאתם את שניהם
אל שער ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו גם
את הנער על דבר אשר לא צעק בעיר ואת
האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת
הרע מקרבך ואם בשדה ימצא האיש

נפנ ס׳ יום העד ווזה מי
שנברלו בדוליס ראים יתבזו עליה:
ווזוזר אבי הנער מלוזד שמי
רשות לאשה לדבר בפני
הייש: ופרטו השאלה הדי
זו ומשל סלו מחוורין הדברי
כשאלה: ויסרו אותו
מלקות:

איש באחיו תהיה
ונשפטתי אתו בדבר
ודם ובגשם שוטה
ואבני אלגביש אש
וגפרית אמטיר עליו
ושל אגפיו ושל עמים
רבים אשר את ו:
והתגדלתי והתקדש
והתקדשתי ונודעתי
לעיני
גוים

ויום שמחת היה
הדמי בעדים
ובהומאה שוינ
שוינתה ליחר
איחסין: אולפת
בית אמה ראון
ברוליס שגדות
לזעת בית אמה
בבית אבית: אשי
עיר בוישיד מ
אשי עיר
ומיצוה מ מעיר
לפיכך שכב עמה
פירוה קורוה
לגבר הייל ו
ישבה בבתה לו
מירעה: ומתו גם שנה: להוציא
מעשה חיזדרן שאין עתשיקן
גם לרבות הבאים מאחריהם מ
גם שנהם לרבות את הוולד שאם
היתה מעבית אין מתיתן להע

רבים
ויראו
כי אני
יהוה:

ואתה
בן אדם
הנבא על
גוגו ואמ
ואמרת
כה אמר
אדני
יהוה הנני אליך גוג נשיא
ראש משך ותובל
ושובבתיך ושאשתיך
והעליתיך מירכתי ר
צפון והביאותיך אל
הרי ישראל והכיתי
קשתך מיד שמאלך
וחציך מיד ימינך
אפיל: על הרי ישראל
תפל אתה וכל אגפיך

תסקופי בילין ויפיח עלה שום ביש ויומר
ית אתתא הדא נסיבת ועלית לותרך
ולא אשכחת לה בתולין: ויפק
אבוהא דעולימתא ואמה ויפקון
ית בתולי עולימתא לקדם סבי קרתא
לתרע בית דין אתרא: ויומר אבוהא
דעולימתא לסביא ית ברתי יהבת
לגברא הדין לאתו וסנה והא הוא
שוי תסקופי בילין למימר לי
אשכחת לברתך בתולין ואלין
בתולי ברתי ויפרסון שושפא קדם
סבי קרתא: ויתפסון סבי קרתא
ההיא ית דא מאה סלעין דכסף
ויתנון לאבוהא דעולימתא ארי
אפיק שום ביש על בתולתא בת
ישראל ולא תהי לאתו ליתליה
רשו למפטרה כל יומוהי: ואם קשטא
הוה פתגמא הדין לא אשתכח
בתולין לעולימתא: ויואשכון סהדין לעולימתא
ויפקון ית עולימתא לתרע בית אבוהא
וירגמונה אנשי קרתה באבניא ותמות
ארי עבדת קלנא בישראל לזנאה בית
אבוהא ותתלי עביד דביש
מבינך: ארי ישתלח גברא
שכב עם אתתא אתת גברא ויתקל
ויתקטלון תרויהון גברא דשכיב
עם אתתא ואתתא ותתלי עביד דביש
מישראל: ארי תהי עולימתא
בתולתא דמארסא לגברא ושכחנה
גברא בקרתא ושכיב עמה
ותפלון ית תרויהון לתרע קרתא
ההיא ותרגמון יתהון באבניא
וימותון ית עולימתא על ארי לא
צוחת בקרתא גית גברא
על עיקר די מנו ית אתת חברה
ותתלי עביד דביש מבינך:

אתתא

העיר

ידיעת ויישק לוש לעב כדי שישאר
העפר ולאחר שנבבש יפה ע טלין הלכנו
מעמדי הודרגה: וקריאת הרב לכל הי
לבו חרב כהם שלין, וקריאת ודאיטי
ההיא ההרב שיקרין עלי ו
חרבני של עשים חרב איש
באחין: ובני אולגבש אבנ כדר
המאירות כי בנים עובות ששמם
גבש של ראיות וגבש ורבותיו
אחרן אול גב איש אבנ כדר שהתחילו
לירד מ יריס ועמדו באויר על גבאיש

ידיש משה שהתפלל שלא ירדו כעניין שלא עקר
אריעה לא הגיע לארץ: ב ושאשתיך כמו והשאתיך
על עמי כמו לא ישאיר אויב: ולא אחל אות שם קדשי
שפלותם בל ארץ ישל חילול שמו הוא ביאור להם
עם ה אלה ולא יחל להיעלם: והשיקן כמו תגר
שהסיקוהן בלשון ישנה אתן לגוגיקום
שיהיו שם זכר להם לפי שהוא מורש שליחת
שכיסה את ערות אבינו לפיכך זמה לקבורה: ג יאז
העברים: וגיא ששם עמיס אתים כנגד המיאושם
מירות ונשפר ידיד: קדוות הים כמיזרחים גשפי
הרגש יעקן וחוסות היא אתהעברים

כמו וסוגרת היין את העברים כמו לא תחשום
שרוב סגנים שיפלו שם חללו אותה עמרים
מעבור לפיכך יעמדו עליהם ויקברו אותם
ויטהם מקרו בבקרן יחסמו את אפם מלהריח
ריח הפגרים: הכרן ס עם האדין שאתו שם
והיה להם לשם כל האוותיסספרו את שמם
לשבח ולחסד אין לרכיוזה זו רחמיעם ש
לך אדם שקובר את אוינן שעמד עליו להיגו
ואנשי תמיד אושים המתמדים לכך
יבדלון ישרי כדי לעבור בארץ
ולקח את המפוזרים מקברים אותהעברים